ز حسان پای بر دوان ایلدخان بر دوان — لقد فتح بهوای گرم پیر گرد ان

ایلدخان بر دوان پایشان آسمان — ز مسپر و رشن بر دریه دا آمان

تا گران یاران آهوان گم شم — با جست بگردان خراجت و چم

وله ایضا

۴۰

بنفش نام فرودان یاد مرثیت کیش — یک شعر آفی در دیش پای ریش

باد و تکرره دوان ز فدا — روی سند و بر سیح و بر طرفدا

روی سعد او یار جبر کهد و جفت — روی بر سیح او لدی سعد بی بدخت

واچه بن ایلدا بلو بی خبر — هو ارزنت تا ترک خاو شیرن کر

شرن خلاق آفی آفی ان — عالم گردوتن و بس خبر دار ان

ز آجهان ایلدر ترنی کس — خفت بر پریت آلو نفس

دیدت ز نیز بیشتش ده — جه جوی سوز دل آویش در آتش

ابکوه

از تر بیفایت پرتش نا نشه — او تو مر بیفوه تر طریف تر

امجا یکی گر غریبت ورشه — باز خیلی با کی گرت

سر قلب رعون سر شار ان — چه چم بور گر بوی شیبر ان

بر شور بر آو گرم ز ان — با بت قابت مسایه تا ان

۴۱ وله ایضا

و نا دان تشریف خاصت بهر — گم گم جوانش آو بهر پیش بر

چم چم سوستان تطوق طوق ان — سر ان بهر دوان بر یک با طوق ان

در دبی ان خاند چه لول دوران — پای پای گیبی طرز داو آماده کردن

برقصا بر چین طرابی ده — شول ستار رش بی ده و پر ند ده

ز کش مس مس حدیر کیپ آکش — گرت چکن بول و بند و جه کش

سر بر بی خفت تا چه دیبی — گرش ده تا چو طرز سوی بی چیبی

وله ایضا ۴۲